hea söök, illusad rided, lustilinne ello; ta lapsed ollid ta headus ja illo, ta lust ja röom. Kui ta monne teise sarnane olleks olnud, siis olleks se temmale wägga raske olnud, sest nurrin innimenne tunneb keiki kibbedussi mitme wörra. Agga selle naesterahwa waikne meel ja kannatus aiasid meest ennam tagga, kui monne teise kärra. Naesed! mis te' arwate? — — —

Kahhe aasta pärrast tarwitasid mo teggemised mind teine pole liñna jausse. Seäl korjas mulle ni paljo tööd, et ma aega ei sanud nende hea innimeste järrele kulada, ja kaks aastat olli seäl jubba jälle möda läinud, siis sain korraga ühhel päwal ühhe jummalakartlikko söbra käest kirja, ja seäl olli luggeda:

„Armas söbber! Kahhe aasta eest räkisid Sa mulle mönda korda ühhest klawweri meistrist, kelle jures Sa korteris ollid. Küllab Sa mälletad, kui süddamest meie mollemad kahhetsesime, et se meil sel aial mitte woimalik ei olnud waest aidata. Ehk woib sedda nüüd tehha. Need saksad, kelle laste koolmeister ma ollen, need on wägga armsad innimesed, ja nende warral ollen ma mönda waest häddalist sanud aidata. Eile küsis proua, kas lastele jo klawwerit peaks tarwis ollema: Siis kohhe tulli mul Sinno tuttaw klawweri meister mo mele. Kirjuta mulle öige pea, kus ta ellab. Ma tahhan isse watama miñna, kas ta tö kölbab. Öige halle, et iggaüks kuulsaid meistrid otsib; waeste jures laskwad üksnes waesed tehha, kes wimase tingani tingiwad ja monda korda ka wölgo jäwad. Se on jubba meie maias wisiks woetud, et keik tööd sesugguste waeste meistrite jures lastakse tehha, kes ka omma ammetit hästi moistwad. Kui meie ka waesele weel rohkem peaksime maksma, kas se siis ni ränk on? Meil on suur perrekond ja paljo tutwa.d, olleme ühhe kingisseppa ja rätsseppa jubba hea järje peäle aitnud. Sannaga rägime rohkem."

Sinno söbber Julius.

Römoga luggesin sedda kirja. Se olli om-